

Muizen

U KENT dat wel. Papa en mama op vakantie en de kinderen zullen wel op het huis passen. De diepvries vol en de oudste zoon nog eens stevig toegesproken. En dan op weg.

Niemand die die oudjes hun vakantie misgunt, maar ze nemen toch wel een stevig risico. Want wat zijn kinderen zonder toezicht? Ik heb de braafste jongetjes in destructieve monsters en hun kuise zusjes in uitdagende vamps zien verkeren. En zeg nou niet: mijn kinderen doen zoiets niet, want ze doen het wel. Juist die van u.

Een voorbeeldje.

Afgelopen donderdag waren Vader Aarts en Ma Brouwer in het buitenland. Een paar weekjes met de Fiat naar een leuk familiehotelletje in de Vogezen. Pindakaas mee, 'want die hebben ze daar niet', wist moeder nog van vorig jaar. Ceesje B. de oudste der nazaten, kreeg de verantwoordelijkheid voor zijn veertien broertjes en zusjes. Maar Ceesje, zelf nog nauwelijks de puberpukkels ontgroeid, kan zo'n last natuurlijk helemaal niet aan.

Ik zag het al toen ze de speelkamer binnenkwamen. Volop gesnoept van moeders pepillen en van vaders Viagra. De een nog drukker dan de ander. Ceesje B. klom meteen op papa's stoel en liet zich daar 3 (drie!) keer fotograferen. Leuk voor later, als hij zelf kinderen heeft. En toen ging hij met de knopjes spelen. Lampje aan. Lampje uit. Belletje aan. En maar glunderen!

En dan opschieten.

'Niemand over punt twee? Punt drie dan. Ook allemaal akkoord? Goed, volgende...'

Hoho, jongen. Dat gaat wel erg rap. Adje H. wil nog iets over punt twee zeggen.

'Nou vooruit dan.'

En volgens toezienend voogd Wijnand Burger moet er over punt drie schriftelijk gestemd worden.

'Moet dat echt?'

Het moet echt. En dan begint Jaapje H. In elk gezin heb je er wel zo eentje. Het bloed onder je nagels vandaan. Vier keer. Vijf keer. Zes keer.

'Dat waren zeven termijnen,' houdt Ceesje netjes de stand bij. 'Da doe'k mar ene keer, hoor.'

Jaapje niet. Die gaat door. En door. En toen hij nog eens graag wou horen wat Ceesje juist gezegd had, sloegen de stoppen door.

'Dat heb ik al gezegd.'

'Zeg het dan nog maar eens, want dan heb ik het niet gehoord.' En toen werden Ceesjes neusgaten inenen twee keer zo groot. En er begon een licht briesje uit te komen. Of Jaapje soms dacht dat hij, Ceesje, zich hier liet misbruiken. Net nou hij een keer zelf vader mocht zijn.

Ook Adje H. en Stanneke B. lieten zich niet onbetuigd. Als Ceesje papa wilde zijn, dan moest hij ook maar weten, wat papa wist. En dat wist hij niet.

En toen er tenslotte een paar in de kroonluchter hingen en de anderen als muizen op tafel dansten, beloofde hij alles aan vader en moeder te rapporteren. Als ze terugkwamen. Als ze terugkwamen. En het had nog wel zo'n leuke avond moeten worden. Een persoonlijk hoogtepuntje.

Maar om kwart voor twaalf hield hij het voor gezien en joeg ze allemaal het huis uit. Ook de kleine Elsje, die toen al lang sliep. Allemaal eruit!

En het bleef nog lang onrustig in het dorp.